**Выходить у Львовѣ** що дни (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

**Администрація** пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

**Редакція** ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

**Предплата** у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 1. | **Нинѣ:** гр. к. Пр. Малахія; рим. к. Мавра | **Завтра:** 70 Апостол.; Марцеля | Пятниця 3 (15) сѣчня 1892. | Всходъ сонця 7 г. 48 м.; заходъ 4 г. 31 м. Баром. 753; термом. — 1 0° — 3.8°. | Рôкъ II.

## Пильнуймо кождый свого!

Якась латиньска пословиця каже, що перша любовъ зачинае ся вôдъ себе самого, такъ щожь буде дивного, коли зачнемо новый рôкъ вôдъ себе самыхъ. А есть зачинати вôдъ чого! У насъ призбирало ся вже тôлько всего, скажѣмъ — добра, що не знати, чи й Геркулесъ, наколибъ якій знайшовъ ся, давъ бы собѣ раду, колибъ хотѣвъ завести середъ насъ ладъ и порядокъ. Та чому нѣ, е у насъ и свои велиты-Геркулесы та й взяли ся вже робити ладъ и порядокъ. Отъ—отъ, ще день, ще два, а буде такій ладъ и порядокъ, що разъ! Цѣла галицка Русь вôдродить ся, вôдмолоднѣе, набере новыхъ силъ, стане созидати, значить ся — будувати, бо сконсолідуе ся, значить ся, сполучить всѣ свои силы; всѣ партіи, якй лишь суть, сполучать ся въ одну цѣлôсть и настане миръ и згода, чистый рай на земли галицкôй. Думаемо, що мы пластично покажемо, якъ собѣ той недалекій рай представляемо: буде одна велика громада, (біблійными словами сказавши: одно велике стадо) а всѣ будуть держати ся за — чубы.

На таке выходить дѣйстно, коли поглянемо позадъ себе на минувшій рôкъ и на тй поклики, якй понеслись въ послѣднихъ дняхъ минувшого року. Згода, консолідація, созидане, то святй, золотй слова, и мабуть не найдесь нѣхто середъ насъ, хто бы того всего не бажавъ, не хотѣвъ. Але вôдъ хотѣти до робити, то ще далека дорога. Такъ собѣ лишь помѣтувати красными словами, то не велика штука; то зъумѣе перший-лѣпшій. Тому то мабуть и у насъ такъ ними помѣтуе ся, а на дѣлѣ нѣхто до того не бере ся.

Ба, якъ то нѣ? — скаже намъ хтось може. Хибажь може турчаньска „Народна Рада“ не взялась вже до того? Певно, взяла ся! Выдала маніфестъ зъ припорученя турчаньского вѣча. Треба лишь, щобы всѣ Русины въ Галичинѣ такъ думали якъ турчаньскй вѣчовики и турчаньска „Народна Рада“, щобы всѣ такъ само робили політику, а найвысша цѣль буде осягнена.

Здавало бы ся, що по турчаньскôмъ вѣчу и по маніфестѣ турчаньскои „Народнои Рады“ повиннй бы всѣ Русины ажь лекше и свобôднѣйше вôдотхнути, бо ось знайшли ся політики, що вынайшли и вказали народови просту и певну дорогу. Тымчасомъ, що настало? Однй кричать: „Хаосъ безъ кôнця!“ — другй недовѣрчиво споглядають на маніфестъ турчаньскои „Народнои Рады“ и пытають, що треба розумѣти пôдъ „народною справою“; однй маніфестують свою згоду и консолідацію ухвалену на турчаньскôмъ вѣчи тымъ, що кажуть, щобы отцѣ духовнй вдоволяли ся лишь тыми доходами, якй приписуе патентъ цѣсаря Іосифа II. зъ 1785 р. — другй тымъ, що лагодять ся до новои аґітаціи за россійскимъ православіемъ, котрого самй коренний а розумно думаючй Москалѣ встыдають ся. Отъ и першй вже успѣхи шумнои и единоспасительнои політики турчаньскои!

Хто дѣйстно бажае мира и згоды та консолѣдаціи всѣхъ силъ народу, той по при старый заколотъ не робить нового пустыми, хочь бы впрочôмъ и найкрасшими словами, зъ котрыхъ самому народови не выйде нѣякого хôсна, доки не найдесь способу перевести ихъ въ дѣло. Такимъ способом роздразнюесь лишь народъ, бо показуе ся ему цѣль, котрои вôнъ осягнути не въ силѣ. А прецѣ то ще не конець сказати: „Мы хочемо“. Зъ пустыхъ слôвъ народъ ще не буде сытый, а хто хоче робити політику и бути чинникомъ політичнымъ, той мусить насампередъ выробити собѣ до того пôдставу. Мы вже не разъ и не два вказували на то, що у насъ страшно богато політикôвъ а дуже мало робôтникôвъ. Де хто не вырве ся, а кождый хоче бути політикомъ и то не послѣднымъ: и Борись и Глѣбъ, и Гриць и Проць, и бородатый и безвусый, а кождый премудрый Саломонъ! О скôлько бы то красше и лѣпше було, колибъ кождый зъ насъ пильнувавъ свого и дѣлавъ спокôйно и тихо та безъ всякого шуму, але не утомимо и ревно въ своѣмъ кружку. Зъ дрôбницъ складають ся великй дѣла, такъ само, якъ зъ кождого заощадженого крайцара ростуть величезнй капіталы. А якъ лишь выимково судьба робить когось наразъ великимъ богачемъ, такъ и выимково лишь ставить велика політика

---

## Очищена душа.

*Зъ Мадярского, Людвика Толяная.*

### I.

На мôй поглядъ и на поглядъ всѣхъ матерей взагалѣ въ житю панночки зъ моднымъ образованемъ найважнѣйша та хвиля, коли заповѣдженый женихъ наконець явить ся, вôдхилить трохи дверѣ або таки широко отворить и неразъ гордо, неразъ знов зъ немалымъ страхомъ въ серци закличе: „Найпокôрнѣйшій слуга, маю честь“....

— Берта, де ты? Бôй же ся Бога, хибажь не знаешь, що они ось-ось вже надъѣдуть?

— Та чей видите, мамо, що я чешу ся,— вôдозвала ся на то хороша, чорнява дѣвчина, высокого росту розчѣсуючи волосе бѣлымъ та ажь поблыскуючимъ срѣбнымъ гребенемъ.

— Ну, ну, та менѣ все одно; то вже четвертый женихъ за три роки, котрого ты черезъ молодого Фаркаша вôдправляешь.

— Може вамъ жаль того?

— Всѣ три поженили ся. Ну, ну, про мене. Честнй зъ нихъ люде, купцѣ та урядники. О! Чуешь? Вже заѣзджають....

Мати чимъ скорше взяла буйнй, довгй косы доньки въ свои руки, бо лишь одна мати озумѣе, якій то часъ дорогій.

— Та чого хочете вôдъ мене, мамо? Дайте менѣ спокôй.

— Ну, ну, та менѣ все одно. Віґн мають вже двѣ донечки а Шодары здоровенного хлопця, навѣть стара Юзька Гузарôвна....

— Чого вы менѣ се розказуете, мамо? Не дасте менѣ навѣть убрати ся такъ, якъ я хочу; на правду, що якъ коли вôддамъ ся, то вже такъ далеко, що мене нѣколи не побачите.

Мати вôдступила ся на три чи може на чотири кроки и наразъ прийшло ѣй на гадку, яка бы то була шкода Берты, наколибъ она вôддала ся за якого непотрѣба. Що за краснй руки у тои любои дитинки, а якй бѣлй плечѣ, яка струнка и пышна стать. И мимо волѣ пригадавъ ся старôй жѣнцѣ еи чоловѣкъ, якъ колись сватавъ ся до такои хорошои, гарнои, рослои....

— Ну, ну, менѣ все одно, роби що хочешь. Хиба сказати пану секретареви, нехай заведе бѣдного хлопця до Тотовыхъ дѣвчатъ? Они будуть лѣпше знати, якъ дякувати Богу за его ласку.

— Чи я вже така стара, мамо?

— Стара?

— Бѣдну матѣрь якъ бы хтось таки въ само серце ножемъ вколовъ, коли почула таке прикре слово: Стара.

— На першій день Рôздва минувъ тобѣ девятнацятый, а я була вже въ вôсѣмнац... томъ роцѣ жѣнкою Юри Мигалього... батька.

— А я буду ждати хочь бы й до трицятого и не вôддамъ ся за того, котрого не буду любити.

— Ой, донечко, глянь на онъ-того канарочка; пригадуешь собѣ, якъ то вôнъ зразу боявъ ся самички та втѣкавъ вôдъ неи и заедно пхавъ ся мѣжь щеблѣ? Мы вже гадали, що вôнъ смерть собѣ зробить, а то ось, вôдъ коли у нихъ двое молодыхъ, то они ажь пропадають одно за другимъ.

— Хиба вы й мене хочете такожь присилувати та всадити въ клѣтку?

— Крый Боже, дежь тамъ.... Але возьми ось сеи пахущои помады, дитинко. Женихови то мило побачити, що его умѣють цѣнити. Твôй тато бувъ о десятъ лѣтъ старшій вôдъ мене.

— Чого вы менѣ се говорите?

— Бо то для дѣвчины завсѣгды ... коли еи сватае старшій мужчина. То а... ромно, коле женихъ мае тôлько ... дѣвчина.

— Тажь Фері старшій ... роки.

— Зажди лишь ... разъ а сто раз... Вермешѣв... въ о... „Мо...

вôдъ разу якійсь народъ на ноги. О скôлько бы то мы нинѣ лѣпше стояли, колибъ у насъ було бодай тôлько повѣтовыхъ товариствъ господарскихъ та промысловыхъ, скôлько повѣтовыхъ товариствъ политичныхъ! Та ба, коли въ такихъ товариствахъ не вдѣешь нѣчого безъ працѣ, а зъ пустыми словами далеко въ нихъ не зайдешь. Колибъ такъ каждый зъ нашихъ великихъ и малыхъ політикôвъ пильнувавъ радше свого и не дувъ ся дуже на свою велику мудрôсть політичну та не мѣшавъ ся иногди до рѣчей, котрыхъ отверто сказавши, не розумѣє, а дѣлавъ ревно и зъ почутємъ народнымъ въ своѣмъ кружку и въ тôмъ напрямѣ, до котрого найлѣпше приспособленый, то и не було бы заколоту, не було бы той завзятости партійнои, яка єсть нинѣ, бо велику политику вели бы тогди лишь тѣ немногѣ, що мали бы довѣріє въ народѣ, примѣромъ послы, котрыхъ бы народъ собѣ выбиравъ; не осягнули бы тѣ нѣчого, то выбрано бы другихъ. Тогди можна бы говорити и о консолидаціи силъ. Доки однакожь каждый лѣзе въ проводирѣ и кидає все, а гадає, що лишь вôнъ найбôльшій політикъ, доты гаразду не буде, бо звѣстно: „Де богато господинь, тамъ хата не заметена". Лишь въ реальнôй праци спочиває згода и консолідація, лишь она сполучає людей, а котрымъ та праця не на руку, дарма шукати зъ ними згоды и помиреня; хочь бы до нихъ и сто радъ народныхъ выслало по сто маніфестôвъ, то нѣчого не поможе. Зъ такихъ елементôвъ треба конче отрясти ся, бо инакше будуть они якъ той ракъ точити живе тѣло, доки оно цѣле не згине.

Нашимъ окликомъ повинно бути: Пыльнуймо каждый свого!" а тогди настане поволи згода и консолідація.

---

## Тютюновѣ бунты въ Персіи.

Якъ недавно въ Хинѣ такъ теперь въ Персіи проявились грôзнѣ бунты противъ Европейцѣвъ; тамъ проводили бунтамъ ученѣ, „літераты", тутъ знову „моллы" перске духовеньство. Лишь неоднакова була причина бунтôвъ; въ Хинѣ були нею місіонеры, що проповѣдували вѣру христіяньску, а въ Персіи— тютюнъ. Вже то тютюнъ, за котрымъ и у насъ въ Европѣ такъ дуже пропадають, бувъ неразъ причиною розливу людскои крови.

Колись въ Испаніи вôдрубувано голову тому, хто посмѣвъ курити; въ Персіи готовѣ нинѣ тому стяти голову, хто бы важивъ ся не заказати курити але хочь бы завести дорожню тютюну. А до того взявъ ся бувъ не хто инший лишь таки самъ шахъ Насръ-Единъ заводячи монополь тютюну.

Требажь знати, яка була причина, що шахъ хотѣвъ перейняти продажь тютюну на власнôсть державы и вôдпустити ту продажь въ аренду англійскому товариству. Шахъ перскій наѣздившись по Европѣ зачавъ поволи заводити у себе порядки европейскѣ а на то, якъ и на его особистѣ интересы треба богато грошей. До того прийшла ще и політика. Въ Персіи важить ся безустанно впливъ Россіи и Англіи. Россія близша Персіи и тому небезпечнѣйша, Англія менше небезпечна а навѣть може ще станути въ пригодѣ противъ Россіи. Шахъ мусѣвъ зъ тымъ всѣмъ числити ся. Будучи отже въ Европѣ заключивъ вôнъ интересы зъ обома сими державами. Россійскимъ капіталістамъ позволивъ вôнъ будувати зелѣзницю изъ Закаспійского краю до Тегерану та деякѣ пограничнѣ дороги; зъ Англіею завѣвъ ще бôльшѣ интересы грошевѣ и позволивъ англійскимъ капіталістамъ заложити банки въ Персіи та вôддавъ имъ продажь тютюну. До заложеня банку не прийшло и скôнчило ся на концесіи. Справа монополю тютюну тягнула ся черезъ пôвтретя року, а коли остаточно прийшло до его заведеня, настали бунты въ рôзныхъ сторонахъ краю. Насамперѣдъ проявили ся ся розрухи противъ агентôвъ тютюновыхъ въ Медждѣ а за тымъ и бунтъ противъ губернатора такъ, що той не мавъ иншои рады, якъ лишь наразѣ зробити миръ зъ бунтôвниками на кôлька днѣвъ. Вôдтакъ пôшли бунты въ Ширасѣ и Шустерѣ, але все то були лишь бунты мѣсцевыхъ торговельникôвъ тютюну противъ европейскихъ агентôвъ. Ажь коли перске духовеньство вмѣшало ся до сеи справы, прибрали бунты грôзнѣйшій характеръ. Зъ Кербелѣ, найславнѣйшого мѣсця вôдпустового, вышшовъ знакъ вôдъ послôвъ, щобы всѣ Персы перестали курити тютюнъ змонополизованый, котрый продають англійскѣ агенты, бо то було бы грѣхомъ противъ постановъ корану. Въ слѣдъ за тымъ появили ся въ самôмъ Тегеранѣ плякаты на стѣнахъ мѣста, взываючѣ до бунту и до прогнаня всѣхъ Европейцѣвъ, всѣхъ чужинцѣвъ зъ краю, котрѣ высысають народъ. Дня 4 с. м. обступила була величезна товпа народу палату шаха и домагала ся знесеня монополю. На дарно старавъ ся третій сынъ шаха „Мірза" успокоити людей; розрухи приняли були такъ грôзный видъ, що ажь треба було ужити войска, котре убило кôлькохъ людей а прочихъ розôгнало. На тôмъ однакожь не скôнчило ся и бунты противъ Европейцѣвъ ширять ся по цѣлôмъ краю, хочь шахъ видѣвъ ся спонуканымъ знести монополь.

Бунтамъ симъ приписують загально бôльше и ширше значѣне. Мають то бути наслѣдки борбы россійского и англійского впливу въ Персіи. Англія взявши монополь тютюну въ свои руки, мала бы величезный впливъ не лишь въ самôй Персіи але и въ сусѣднихъ краяхъ. Россіи було бы то очевидно дуже не на руку и она, кажуть, скористала зъ доброи нагоды и ужила за средство до своихъ цѣлей перске духовеньство.

---

## Переглядъ політичный.

Въ справѣ скликаня соймôвъ краєвыхъ знову нема певности. Кажуть лишь, що може бути, що соймъ галицкій буде скликаный дня 5 лютого на пять недѣль, але певности о тôмъ нема. Зъ Вѣдня доносять, що тамъ вôдбувала ся знову нарада въ сѣй справѣ и що Ихъ Екcц. п. Намѣстникъ гр. Бадені и Мін. Залескій домагали ся якъ найскоршого скликаня соймôвъ а намѣстники ческій и шлескій були тому противнѣ.

Вѣденьскѣ часописи потверджують подану Vaterland-омъ вѣсть, що на будуче буде п. міністеръ рôльництва графъ Фалькенгайнъ брати участь въ засѣданяхъ клюбу Гогенварта, такъ якъ пп. Міністры Залескій въ засѣданяхъ польского Кола а гр. Кінбургъ въ засѣданяхъ сполученои лѣвицѣ, черезъ що правительство буде стояти въ звязи зъ тыми трома клюбами.

Зачувати, що въ осени буде предложена Радѣ державнôй справа управильненя валюты, а именно: проектъ заведеня золотои валюты: заведене новыхъ гульденôвъ рôвныхъ двомъ франкамъ; стягнене банкнотôвъ державныхъ, заведене новыхъ дрôбныхъ грошей и новеля до закона о банкахъ.

---

Заповѣджена димісія ген. Гурки зъ посады варшавского ген.-губернатора, выкликала загальну сензацію. Розôйшлась чутка, що на мѣсце его має прийти братъ царя вел. кн. Володимиръ. Дехто уважає сѣ вѣсти за змѣну поступованя Россіи супротивъ Поляковъ.

---

— Возьмижь на себе синю сукню, знаешь, тоту, що то ты въ нѣй сподобала ся була навѣть самому пану старостѣ. Най хочь сердега знає, кого стративъ въ тобѣ, коли вже Господь не призначивъ тебе для него. Та заложи и дорогѣ перстенѣ на пальцѣ. То не завадить. Принесу тобѣ заразъ мережкову хусточку.

— Алежь мамо, бôйте ся Бога— кинулась дѣвчина и ажь притупнула ногами.

— Чи то годить ся такъ кричати на матѣрь?

— Та бо чого не дасьте менѣ спокою....— сказала дѣвчина и почервонѣвшись, спустила головку въ долину.

— Чого я тобѣ не даю спокою? Бо то, видишь, велике свято, коли до дѣвчины сватають ся. Чи ты собѣ тото выпросила у Бога, чи нѣ, то все таки годить ся приняти зъ [illegible]ымъ серцемъ того, котрого ласка Божа [illegible]

[illegible] Юрієва Мігалій зъ Зацерковнои [illegible] жѣнка старои моды и для- [illegible]тои гидки, и то навѣть явно [illegible] жениха, чи то вôнъ [illegible]ба- приняти чемно [illegible] лици [illegible] було [illegible]

того, якій буде тому конець? Чого ѣй забагає ся? На що она числить?

На що числить дѣвчина?

Мой ты Боже добрый, числить на то, що зробить добру партію, що вôддасть ся за молодого чоловѣка, котрого любить, котрый найкрасшій въ цѣлôй околици, котрый якъ той Фері Феркаші, и высокого росту, и гнучкій, и хорошій, та зъ малыми пабородами, зъ любымъ кругленькимъ бѣлявымъ вусомъ, зъ веселыми синими очима, що ажь свѣтять ся, котрый миленько смѣє ся, а ходить якъ лицарь. Словомъ, хоче вôддати ся за мужчину, котрого бы ѣй всѣ дѣвчата завидували, та ще й думали собѣ: Алежь бо то дѣйстно дуже хороший мужчина!

Чого забагаєсь дѣвчинѣ?

Щобы ѣй у вѣнчальнôй сукни було дуже до лиця, щобы еи шила сама славна панна Тиндеръ въ Сексардѣ, щобы на весѣлю були найпершѣ знаменитости зъ цѣлои околицѣ, и щобы люде нѣчого больше не говорили, лишь, що Берта Мігалій дѣйстно зробила щасте.

Чейже тôлько лишь може забагати ся дѣвчинѣ?

Тымчасомъ панна Берта Мігалій була якъ разъ така сама дѣвчина, якъ и другѣ Берты въ Керешу, Кечкеметѣ, Надьварадѣ, Дебречинѣ и Сексардѣ, котрыхъ родичѣ яко одиначки [illegible]пестили и не важились сказати имъ правды [illegible] осѣ такои: Зъ тебе, донечко, не буде [illegible] мати, вѣрь, що нѣ, бо ты думаєшь, що то лишь оденъ мужчина на свѣтѣ, твôй Кароль, твôй Петро, твôй Беля....

— Отже на злôсть не буду убирати ся, мамо, — сказала панна Берта, не запинаючи вже на собѣ корсету, по котрôмъ и такъ вже було видко, що красшои стати и не може бути — уберу ся въ сукню зъ червоными цятками, бо Фері єи любить, а на палець возьму вузеньку обручку, бо она Феріому найлѣпше сподобалась, та й тому, бо я вже давно сказала и татови и вамъ, що вôддамъ ся хиба лишь за Фаркашового Ферія, а за нѣкого иншого въ свѣтѣ. Такъ менѣ Боже поможи по тôй правдѣ!...

Ну, ну, менѣ все одно, але знаєшь ты, де теперь твôй золотый Фері въ круглѣ грає? И добра мати пôдняла вже приготовлену сукню въ руцѣ, до котрои причепила въ своѣй печаливости ще и повѣваючѣ стяжки, та принесла и мережкову хусточку.

Панна Берта лишь завернула изъ гнѣву великими чорными очима, хочь еи затисненѣ червонѣ губы здавались говорити: А я таки того не лякаю ся, най забавляє ся, де хоче, я того не лякаю ся, таки не лякаю ся.

(Дальше буде).

Hamb. Corr. доказує, що Россія довго ще не буде могла думати о нѣякôй акціи на внутрѣ, бо кредитъ єи пôдупавъ ще бôльше якъ за найгôршихъ часôвъ крепацтва (панщины) селяньского. Буджетъ россійскій на 1892 р. преліміnуе въ доходахъ 891 міл., въ розходахъ 965 міл. рублѣвъ, показує ся отже величезный дефіцитъ въ сумѣ 74 міл. рублѣвъ. Царь довѣдавшись о такъ лихôмъ станѣ фінансôвъ мавъ сказати до Вышнеградского: „Подѣляли-сте зô мною добру, подѣляйтежь теперь и лиху долю!“ Має то значити, що Вышнеградскій позôстане и дальше міністромъ фінансôвъ.

Pol. Corr. одержала вѣсть зъ Константинополя, що завдяки заходамъ Порты и другихъ державъ справа Шадурна буде мирно залагоджена.

# Новинки.

*Львôвъ дня 2 (14) сѣчня.*

— **Въ заголовку нашои часописи** заводимо въ нинѣшнемъ днемъ нову рубрику для выгоды нашихъ читателѣвъ, а именно подаємо календарь церковный и астрономічный та станъ воздуха. Звертаємо увагу на то, що станъ барометру єсть означеный въ міліметрахъ а числа, означаючи теплоту, подаютъ за кождый разъ найвысшій и найнизшій єи станъ за добу; хрестикъ (+) значить: тепло, лінійка: (—) морозъ въ степеняхъ сто частkового термометру Цельзія.

— **Є. Цѣс. и Кор. Высокôсть** Найдостойнѣйшій Архікнязь Леопольдъ Сальваторъ выѣхавъ оногди до Скварявы на ловы а вчерашнымъ вечѣрнымъ поѣздомъ повернувъ до Львова.

— **Є. Екец. п. Намѣстникъ гр. Бадені** бувъ оногди на приватной авдієнціи у Є. Вел. Цѣсаря. Є. Вел. удѣлявъ тогди такожъ публичнû авдієнціи, однакъ Є. Вел. Цѣсарь желавъ собѣ приняти Є. Ексц. п. Намѣстника не на публичнôй але на приватнôй авдієнціи, котра тревала вôдтакъ цѣлу годину. Вô второкъ вôдбувъ ся дворскій баль, на котрôмъ явивъ ся Є. Вел. Цѣсарь, майже всѣ Архікнязѣ и Архікнягинѣ, гр. Таффе и всѣ міністры, дворскû достойники и т. д. Є. Вел. Цѣсарь зближивъ ся умысно въ натовпѣ гостей до Є. Ексц. п. Намѣстника и вôзначивъ Єго довшою розмовою. Въ середу одержавъ Є. Ексц. п. Намѣстникъ запрошене на обѣдъ у Є. Выс. Архікн. Вільгельма, а нинѣ буде Є. Ексцеленція на авдієнціи у Є. Выс. Архікн. Кароля Людвика.

— **Є. Ексц. Высоопр. Митрополитъ Сильвестеръ** жертвувавъ для ремѣсничого товариства „Зоря“ у Львовѣ 10 зр., для ученикôвъ рускои гімназіи 10 зр и для товариства „Шкôльна Помôчь“ у Львовѣ 10 зр.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ дѣдичному членови угорскои палаты панôвъ, гр. Алядарови Каратсоный Беодра а такожъ и пôдпоручникови батеріи дівізійнои ч. 3, гр. Стан. Шептицкому достойнôсть пôдкоморієвъ зъ увôльненємъ вôдъ таксы.

— **Перенесеня** Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла почтового асистента, Маріяна Кромпфа въ Тарнова до Львова.

— **Наданя посадъ.** Дирекція почтъ и телеграфôвъ понадавала посады почтмайстрôвъ: въ Гвôздци Каміліи Скалѣ, въ Рабцѣ Франц. Яґляржови, въ Букôвску Евгенови Ковальскому, въ Солотвинѣ Симеонови Фрухтерови, въ Заболотовѣ Юстинови Чаплиньскому; посады експедиторôвъ почтовыхъ одержали: Юлія Виєлоцка въ Высовôй, Рудольфъ Ваврошъ въ Плавчу, Иванъ Юркевичъ въ Зарудю, Іосифа Космецка въ Кремнôй, Володисл. Охендушко въ Ясливскахъ, Евгенія Команова въ Чорштинѣ, Іосифъ Рокуцкій въ Стражовѣ, Брониcлава Пловка въ Демни выжнôй, Гонорій Кустиновичъ въ Бѣлобожници, Кароль Етінґеръ въ Зарытôмъ, Макс. Бентка въ Модерôвцѣ, Мальвина Крачманъ въ Свѣтници, Францъ Семянôвъ въ Джуринѣ.

— **П. Стефанъ Трухимъ**, властитель Семерôвки, повѣта яворôвского, жертвувавъ при нагодѣ Рôздвяныхъ святъ 126 зр на всѣлякû добродѣйнû цѣли, мѣжь иншими: для рускихъ бурсъ въ Бережанахъ и Стрыю; для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гімназіи у Львовѣ и для учениць семінаріи учительскихъ въ Перемышли и Львовѣ.

— **Огнѣ.** Въ Половôмъ, каменецкого повѣта, пôдпаливъ хтось дня 3 сѣчня вечеромъ стодолу селянина Романа Бородѣя а огонь въ одну мить перенѣсъ ся и на хату та обнявъ єи поломенємъ вôдъ загаты довкола хаты ажь до даху. Позбѣгали ся люде та въ тяжкою бѣдою ледво добули зъ горѣючои хаты крôзь вôкна троє маленькихъ дѣточокъ и ихъ матѣрь, господиню дому, однакъ всѣхъ тяжко попеченыхъ. Одна найстарша, 8-лѣтна дѣвчина изъ страху сховала ся пôдъ постѣль и такъ выратувала ся вôдъ спаленя, бо коли горѣвъ уже зрубъ и вôдвалено стѣну, на крикъ дитины скочивъ зъ нараженємъ власного житя Василь Пахолюкъ зъ Витькова въ огонь и вынѣсъ єи щасливо лишь троха попарену на лици. Господаря не було на той часъ дома и прийшовъ ажь другого дня зъ млына. Жѣнка умираюча, одно зъ дѣтей уже умерло а двоє за старанємъ дѣдички Вп. гр. Бадеңьовои перевезено до шпиталику въ Радеховѣ. Шкода неубезпечена.

— **Вôдвертачь хмаръ.** Въ Новици, пов. калуского, є селянинъ Илько Петрôвъ, котрый уходить за чарôвника и котрому громада платить вôдъ „нумеру“ по ґарцеви збôжа за вôдвертане градовыхъ хмаръ въ часѣ живъ. Чесна громада выплатила „рехтельно“ и сего року „пенсію“ свому „вôдвертачеви“ граду и градовыхъ хмаръ.

— **Шпѣгунъ.** Одна угорска ґазета доносить, що власти прихопили и арештували на границы галицко-угорскôй россійского шпѣгуна.

— **Брошуру посла Антоневича** пôдъ заголовкомъ „Політика галицкои Руси“ сконфіскувала ц. к. Поліція.

— **Побанкрутували:** Рахмѣль Ґрайфъ въ Королѣвцѣ, Лейба Ґольдгамеръ въ Дрогобичи и Хана Брендеръ въ Садаґурѣ.

— **Начальника львôвскихъ злодѣѣвъ**, Леопольда Фрегліха, котрый належавъ до шайки „шѣстьохъ“ и взявъ на гадку уладити зъ краденыхъ рѣчей склады на провінціи — арештувавъ оногди поліційный аґентъ Ґінсберґъ у Львовѣ и вôддавъ въ руки справедливости.

— **Нещастя на морю.** Въ наслѣдокъ великои бурѣ, котра сими днями шалѣла на Океанѣ Атлянтійскôмъ, розбило ся коло бразилійскихъ берегôвъ около 20 кораблѣвъ, зъ котрыхъ половина затонула разомъ зъ подорожными.

# Всячина.

**Нове обчислене вôддаленя и величины сонця.** Въ рокахъ 1874 и 1882 выслало було нѣмецке правительство въ рôзнû стороны свѣта ученыхъ, щобы они при нагодѣ переходу планеты „Венусъ“ попри сонце, поробили вôдповѣднû помѣры и обчислили зъ того вôддалене и величину сонця. Проф. Аверсъ скôнчивъ кôлька недѣль тому назадъ свои обчисленя на пôдставѣ тыхъ помѣрôвъ, а зъ нихъ показало ся, що середне вôддалене сонця вôдъ землѣ выносить 19,963.000 ґеоґрафічныхъ миль, промѣръ сонця єсть 108 разôвъ бôльшій вôдъ промѣру землѣ и выносить 185.640 ґеоґраф миль. Поверхня сонця єсть 11.664 разôвъ такъ велика якъ поверхня землѣ, а єи обємистôсть 1,260.000 разôвъ бôльша вôдъ обємистости землѣ. То обчислене годить ся дуже докладно зъ обчисленємъ американьского ученого проф. Нюкомба въ Вашінґтонѣ.

— **Всесвѣтный годинникъ астрономічный**, роботы молодого годинникаря Августа Ноллл зъ Бірлінґенъ, въ Чорнôмъ лѣсѣ (въ Нѣмеччинѣ), о котрôмъ мы свого часу обширно писали єсть теперь на выставѣ у Вѣдни. Годинникъ той показує секунды, мінуты, чверти, годины, днѣ, тыжднѣ, мѣсяцѣ и роки, увзгляднюючи при тôмъ докладно роки звычайнû и переступнû та важнѣйшû свята ажь до самого кôнця 9.999 року. Въ рôзныхъ порахъ дня и року показують ся всѣлякû фіґурки и грає музика. На годиннику єсть такожъ помѣщеный ґльобусъ, котрый показує, якъ земля обертає ся доокола своеи оси, и обкручуєсь разъ на 24 годинъ около своеи оси. На головнôмъ кружку годинника, котрый показує нормальный часъ мѣсця, де годинникъ уставленый, єсть ще 16 меншихъ кружкôвъ, що показують часъ тôлькожь столиць европейскихъ. Годинникъ той закупивъ вже якійсь Анґлієць за 120.000 марокъ (72.000 зр.) на выставу до Чікаґо.

— **Клопоты шаха перского.** Шахъ-інъ-шахъ Насръ-Еддинъ, має теперь немало клопоту. Не досыть, що его моллы та дервішѣ (перскû священики) не хотять самû курити тютюну монопольного, бо кажуть, що то грѣхъ, та ще й всѣмъ вѣрнымъ заказують курити и тымъ способомъ позбавили шаха значныхъ доходôвъ, але ще и знайшовъ ся такій зухвалый, що обôкравъ шаха на значну суму. Кôлька днѣвъ тому назадъ, настало було въ Тегеранѣ немале занепокоєнє; слѣджено дуже строго за злодѣємъ, що обôкравъ шаха. До музею шаха припирає єго приватна комната, звана „отаґі-кадже“ (саля ципресова), а въ той сали стоить велике крѣсло зъ литого золота, высаджуване густо дорогоцѣннымъ камѣнємъ, нечуванои вартости. Якось зайшовъ шахъ до свѣтлицѣ и побачивъ, що крѣсло стоить чогось криво; вôнъ ставъ єго оглядати и побачивъ, що оно не має однои ноги, та що зъ него вылупано кôлька дорогоцѣнныхъ каменѣвъ. Шахъ страшно розлютивъ ся, закликавъ заразъ свого сына Наіба-есъ-Салтана и велѣвъ єму арештувати заразъ всю службу дворску и приказавъ на случай, колибъ правдивого злодѣя не выкрыто, стяти головы всѣмъ тымъ слугамъ, що мають пильнувати порядку въ комнатахъ и найчастѣйше до нихъ заходять. Сынъ зробивъ такъ, якъ єму батько приказавъ, а коли не можна було выкрыти правдивого злодѣя, то єму зробило ся жаль невинныхъ старыхъ слугъ и вôнъ просивъ батька, щобы той змѣнивъ свою первѣстну постанову и велѣвъ ще разъ перевести слѣдство. Шахъ риставъ на то. При другôмъ, ще строгѣйшôмъ слѣдствѣ, показало ся, що оденъ 16-лѣтный хлопець бувъ чогось дуже змѣшаный и за кождый разъ инакше вôдповѣдавъ; єго стали выпытувати ще острѣйше и вôнъ признавъ ся наконецъ, що то вôнъ той злодѣй. Минувшои суботы гонивъ по всѣхъ улицяхъ перскои столицѣ вôддѣлъ перскои кавалеріи, а середъ него двохъ катôвъ на коняхъ, зъ котрыхъ оденъ державъ въ руцѣ голову хлопця а другій єго тулувъ на знакъ и пострахъ, якъ то шахъ карає того, хто важить ся нарушити єго добро.

# Телеграмы

**Вѣдень** 14 сѣчня. Въ Палатѣ послôвъ доказувавъ пос. Адамекъ, що Нѣмеччина заключила угоду, щобы помогти нѣмецкому промыслови и выратувати ся изъ соціяльнои небезпечности. Нѣмеччина має бути етапою союза мытового, черезъ що Австро-Угорщина стратить свою самостойнôсть. Але ческій нарôдъ не дозволить нѣколи того, щобы ческій король ставъ ся ленникомъ нѣмецкого цѣсаря.— Пос. Ґомперцъ высказавъ надѣю на скоре управильнєне валюты и заключене угоды зъ Румуніею. — Пос. Берляґе и Короніні ставили внесеня, щобы зъ Италією розпочати новû переговоры въ справѣ осягненя якоись полекшѣ для мыта вôдъ вина.

**Вѣдень** 14 сѣчня. Ґен. инспекторъ кавалеріи занедужавъ на инфлюенцу и запалене легкихъ. Є. Вел. Цѣсарь звѣдувавъ ся о станъ здоровля недужого.

**Вѣдень** 14 сѣчня. Справа скликаня соймôвъ буде остаточно залагоджена сими днями. Нинѣ має вôдбути ся въ сѣй справѣ конференція міністрôвъ зъ трома великими клюбами парляментарными.

**Лондонъ** 14 сѣчня. Кардиналъ Ма[illegible] занедужавъ небезпечно и приня[illegible] слѣднû св. Тайны. — Въ звяз[illegible] найновѣйшого заговору анарх[illegible] тувала поліція якогось россійского анархіста Дроганôвіева.

**Страсбургъ** 14 сѣчня. Посломъ до Рады державнои выбрано нѣмецкого лібераля Перґельта значною бôльшостію.

**Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій**

# ИНСЕРАТЫ.



Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.